

Tónleikur á útoyggj

Tónleikafestivalurin Summartónar setir í hesum døgum dóm á kring landið. Øll geva sær kanska ikki far um hendan festivalin, sum hevur mong ár á baki, tó at hann hjá mongum bert er at finna í gloymibókini, tí mong av tiltøkunum fara framuttanfyri miðstaðarøkið. Og helst telist hann millum minstu festivalar í heiminum. Mánadagin 16. juli vóru konsertir í Mykinesi

Dagfinn Olsen

Summartónar ella Fólkatónleikarastevnan er tónleikafagnaður, sum hvørt ár fer fram í juli og august kring alt landið. Soleiðis hevur verið í mong, mong ár, men tó er tað helst so, at fyri stóra fjøld av føroyingum fer hetta framvið, sum um onki var hent.

Tað er nevniliga so, at stórir partur av konsertunum eru í útjaðaranum, og har eru ikki altíð tær stóru mannagjarnar. Mánadagin 16. juli vóru konsertir í kirkjuni í Mykinesi allan dagin. Føroyskir og útlenskir tón-

leikarar settu dóm á, og bæði føroysk og útlenskt oyru fegnaðust. Á sumri er nevniliga heilt fitt av føroyingum, sum ferðast í egnum landi, og ikki minst eru nógvar útlenskar ferðafólk, sum duga væl at koma út um miðstaðarøkið.

Og tá ein hevur konsertir í lítla bygðakirkju, so fyllist skjótt. Soleiðis var eisini í Mykinesi, har lurtarar komu og fóru, meðan tónleikarar skiftust at spæla seinapartin og á kvøldi.

Tað er heilt serstakur dómur, tá tað ein dag á útoyggj er tónleikurin, sum setir dagskránnar. Bygdarmyndin fær lív av tónleik-

arum á ferð við ljóðførum, meðan ferðafólk í litføgrum klæðum, ið ikki eru keypt til góðveðrið, spáka, hyggja og taka myndir. Øll hava tó eitt í felag, nevniliga at tónleikaligu løturnar vilja øll uppliva.

Longu tá ferðafólk komu í land í Mykinesi seinnapartin mánadagin, ljóðaði tónleikur niðri við landingina. Har hevði ein saxofonleikari funnið sær saxofonina fram, og leikti yndisligar tónar, ið fingur serligt flog í hesi kulluni, har sjógvur og land finna saman.

Millum føroysku tónleikararnar henda mánadagin

í Mykinesi taldust eittnú Guðrið Hansdóttir, Lív Næs, Uni Debess, Tróndur Enni, Kvonn og Janus Trúgason. Øll við manning afturat sær.

Seinnapartin og kvøldið á samb ljóðaðu tónar. Fyrst vóru konsertirnar í kirkjuni á skránni, og tá kvøldið nærkaðist nátt, byrjaðu framfórsur í matstovuni í gistingarhúsinum Kristianshúsi. Tónleikasníllingur komu ein fyri og annar eftir, og skiftust at gera løturnar ógloymandi.

At koma á útoyggj er í sjálvum sær ein uppliving, ið er sunn fyri sálina. At koma burturfrá og - best av

øllum - ikki hava møguleika at venda aftur beinanvegin. Stutt sagt, so er ein ikki tøkur á sama hátt sum annars, hóast internet og fartelesfonir kunnu órógva. Men til ber sjálvsagt at slökkja. Tá eru bara náttúran og friðurin til.

Men slík fólkatónleikarastevna, sum hvørt summar setir dagskránnar, ger veruliga mun. Og ferðamaðurin við gløgga eyganum sleppur eisini at nýta oyruni, sum óivað í mongum førum eisini eru góð. Tilílk tiltøk gagna heilt víst ferðavinnuni, og tá tað kemur til at bjóða tónleik fram, eiga føroyingar ikki at smæðast. Og tað gera før-

oyingar tibetur heldur ikki.

Mánadagurin í Mykinesi prógvaði eisini, at ongin orsök er til at dempa tónleikin. Heldur ikki, tá hann fyllir avbygdagøtur, ið annars anda í friði alt árið. Tónleikafagnaðurin í Mykinesi mánadagin var mikið hugnaligur. Og er ein staddur í Havn ella í útjaðaranum næstu vikurnar, so ber til at leita upp hesar konsertir. Til ber at kunna seg nærri um konsertskránnar við at hyggja í bókling, sum liggur frammi á almennum stóðum, ella við at hyggja á www.tutl.com